

Men vi har nogle forskellige bemærkninger til det, bl.a. at vi ikke synes, at det er sikret, at det kan gennemføres på et forsvarligt grundlag, altså at man kan sikre, at der rent faktisk bliver givet de tilbud, der ligger i forslaget.

I bemærkningerne til forslaget står der, at det her drejer sig om en proces, og det lægger vi så vægt på: Det her er en proces, hvor der kommer andre forslag, og der må komme en opfølgning, hvor man prøver at holde øje med, om det faktisk er lykkedes at få det her til at fungere, om det er lykkedes at give de enlige, posedamerne og pose mændene, et ordentligt sted at bo. Det fordrer nemlig, at der, ud over at der er et tilbud, også er noget opsøgende virksomhed. Det er nok sandsynligt at formode, at de ikke læser den her lov, fordi vi vedtager den.

Der er et andet problem, og det er overlappningen imellem kommuner og amter. Umiddelbart støtter vi den idé, at amter og kommuner får mulighed for at gribe ind på hinandens område: at amterne har mulighed for at gå ind og lave § 68 b-institutioner, og at kommunerne tilsvarende har mulighed for at gå ind og lave § 105-ordninger, hvis der er problemer med at få dem oprettet. Men hvem har egentlig tilsyns pligten? Hvem har man egentlig mulighed for at klage til i sådan en situation, hvor de går ind og lapper over hinanden. Det kunne vi godt tænke os blev præciseret en lille smule i lovforslaget, for det ligger ikke klart, hvor man skal gå hen, hvis man ikke får den nødvendige støtte, får det nødvendige tilbud, i det øjeblik man går på tværs. Det er ikke præciseret.

Vi mener også, at der ligger en fare i, at der kan laves en form for social eksport. Hvordan sikrer man sig, at der ikke bliver en social eksport imellem kommunerne og imellem amterne og imellem amt og kommune på de her områder?

Det er klart, at hvis man laver en opstramning af sikringen for de udstødte, så kan det være et indgreb over for decentraliseringen, det kan være et indgreb over for kommunernes selvforvaltning.

Men vi mener, at på det her område – når det drejer sig om de mest udstødte grupper, de folk, der har det sværest, de folk, der har sværest ved at forsvare deres egne interesser – er det vigtigt, at der er nogle overordnede rammer, som man skal opfylde fra kommunernes og amternes side, sådan at man ikke bare kan tilsidesætte dem på grund af et eller andet sparehensyn, som vi ved opstår med jævne mellemrum.

Derfor kunne vi også godt tænke os, at der var lidt større præcision med hensyn til, hvor mange ansatte der skal være, og hvor store de forskellige økonomiske tilbud skal være til institutionerne. Det har jo været sådan, at man igenem 1980'erne med jævne mellemrum har benyttet det her område til at lave besparelser på. Vi synes, at man nu skulle prøve at åbne op for – som det også har været foreslået fra forskellig side – at der kan ansættes flere i denne sektor, og den ansættelse skal stå i forhold til, at det faktisk er et område, som har været voksende, og med et voksende antal problemer, og som man så tilsvarende har skåret ned på og ikke har tilført de nødvendige ressourcer.

Samtidig er det også uklart, hvor – som også andre har været inde på – stofmisbrugerne er henne i det her. Nogle af dem er på § 66 eller § 68, nogle af dem er i perioder på § 105, og nogle er under § 96. Det er uklart, hvor de er placeret i dette forslag, og i hvilken udstrækning de faktisk får en forbedring. Men jeg lægger så vægt på, at der er lovet os et par ekstra lovforslag om bl.a. stofmisbrugerne, og så håber jeg, at de i hvert tilfælde åbner op for at forbedre misbrugerens forhold. Der ligger ikke i lovforslaget her nogen klar forbedring for stofmisbrugerne.

Samlet set vil det sige, at vi dog går til udvalget med positive øjne, og jeg håber på, at vi kan få nogle forbedringer ind i forslaget, og synes, at den samlede idé om en forbedring for de enlige og de enlige udstødte er en god ting.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil selvfølgelig gerne sige ekstra mange tak for den meget brede tilslutning til forslaget. Jeg hørte faktisk fra alle partier en positiv indstilling, og det er jeg meget glad for.

Jeg er meget enig med hr. Tom Behnke, når han siger, at her har vi at gøre med en af socialpolitikens kernegrupper. Vi har jo egentlig i Folketinget en lang tradition for, at vi gerne vil gøre en indsats for den gruppe mennesker, og nu kan man begynde at se resultaterne af de initiativer, vi har taget. Der kommer nu meldinger ude fra forsorgshjem og herberger fra de mennesker, der arbejder med de hjemløse udstødte, om, at søgningen er blevet mindre til i hvert fald de københavnske forsorgshjem og herberger. Man ser det som et klart udtryk for, at bevidstheden om de menneskers situation er blevet større, at der bliver taget hånd om dem på et tidligere tidspunkt i forløbet, inden de kommer så langt ud, at de ender på gaden.